

Menneske 300 Rbd. om Naret, og syntes jeg, at jeg ikke kunde komme ud af det dermed, og jeg saa gif hen til en rig Slægtning og bad ham om Understøttelse, og han da sagde: „Den skal Du faae, men lad mig saa først faae Naadighed over, hvad Du eier“; han fik saa de 300 Rbd. og sagde da: „Her har Du 200 Rbd., dermed maa Du herefter komme ud, det er min Understøttelse“, vilde jeg da ikke tænke, at Understøttelser af den Art maatte man helst undvære? Den høitærede Minister har spurgt mig, hvad Sikkerhed jeg under nærværende Forhold kan give mod Overgreb, mod at ikke en eller anden Dag det skeer, som jeg frygter, eller at noget endnu Værre kunde skee. Jeg kan dertil kun svare, at i min Magt staaer det kun at modsætte mig paa ethvert Trin, det jeg anseer for stadeligt. Mere, end hvad der staaer i min Magt, kan jeg ikke gjøre. At jeg skulde lade mig affrække fra at gjøre, hvad der staaer i min Magt, det være nok saa ringe, derved at man siger: „Tag det, der nu er foreslaaet, ellers bliver det endnu værre“, det er Noget, jeg ikke vil inblade mig paa.

Der er ogsaa et gammelt Ord, som hedder „beatus possessor“, eller „lykkelig den, som er i Besiddelsen“, og for Dieblicket er Kirken virkelig i Besiddelse af Kirkegodset, og saa ganske let vil det dog vel ikke heller være, at bringe den ud deraf. Den høitærede Minister har spurgt, hvad der da skulde skee, naar Folket ikke længere hørte til Kirken. Ja, saa tilstaaer jeg, saa maa der være skeet en ny Reformation, og saa maa der ogsaa komme en ny Grundlovsbestemmelse; thi jeg er naturligtviis ikke af den Mening, at den nuværende Kirkeform skulde eie alt dette, men at det evangelisk-lutheriske Folk i Danmark eier det til sin Kirkes Fornødenheder og til Kirkens Embedsmænds Lønning. Skulde det engang blive Tilfælde, at Folket i det Hele eller ialfald det store Fleertal gif over, da maatte Lovgivningsmagten træffe de fornødne Foranstaltninger til en ny Grundlovsparagraph for den Kirke, som Staten da anerkjendte. Den høitærede Minister har endelig gjort opmærksom paa, at Præsterne sættes langt tilbage ved den nuværende Oppehørsmaade; men jeg er bange for, at de ved den nye ville komme meget for tidlig ud

af det; thi dersom det skeer, at en Præst forlanger sin Lønningsmaade forandret og faaer da en Tolvtedeel af sin nye Løn maanedlig forud, f. Ex. fra ankommende Mars Begyndelse, saa staaer det saaledes, at han ved Narets Begyndelse endnu har en meget stor Deel at fordre af sin Tiende for dette Aar, ja maastee den hele, dersom den først skal betales ham, efterat Capitelstaxten er sat, og med det Samme faaer han Løn for det nye Aar; saa faaer han for det Aar dobbelt Løn, men hans Enke faaer det engang at mærke; thi hvem indestaaer da for sig selv, at han ikke i det rige Aar gjør ufornødne Udgifter? Den gamle Maade er et heelt sammenhængende System, og det er vanskeligt at røre ved et enkelt Punkt uden at bringe det Hele i Forvirring.

Formanden: Da Flere have ønsket Ordet under denne Behandling af Sagen, kunne vi ikke ende denne Behandling iasten. Jeg skal derfor slutte Mødet og opgive Dagsordenen for næste Møde, som er imorgen Kl. 1.

- 1) Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg i Sagen angaaende:
Udkast til Lov om nogle Forandringer i Fæstelogivningen.
- 2) Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg i Sagen angaaende:
Udkast til Lov om Oprettelse af Menighedsraad m. v.
- 3) Finansministeren forelægger:
Udkast til Lov, indeholdende nogle Bestemmelser angaaende Høiesteretsstevninger, som udtages i de dansk-vestindiske Besiddelser.
- 4) Fortsættelse af første Behandling af:
Udkast til Lov om nogle Bestemmelser med Hensyn til Præsternes Lønning.
- 5) Til første Behandling:
Udkast til Lov om nogle Bestemmelser vedrørende Kirkesyn, Præstegaardssyn m. m.

Mødet hævet Kl. 10¹/₄.